

I stedet for at komme ind på de forskellige punkter, som allerede under den foregående debat er blevet rejst her, vil jeg koncentrere mig om to ting, som jeg mener ikke er blevet nævnt, men som jeg ikke har hørt at forslagsstillerne på den ene eller den anden måde har trukket tilbage.

Først om punkt 3, hvor der bl.a. står: »Familiesammenføring for indvandrere betinges af selvforsørgelse.« Dér vil jeg spørge forslagsstillerne: Hvor lang tid er man indvandrer? Jeg har længe tilbage i tiden noget familie fra Sverige, og er jeg så stadig væk indvandrer? For jeg ser i bemærkningerne, at man i hvert fald taler om tredjegerationsindvandrere, men at man ikke forholder sig til spørgsmålet om, hvorvidt de er danske statsborgere eller ej. Og hvor går grænsen for, hvor lang tid denne familiesammenføringsregel skal fastholdes?

Her vil jeg i øvrigt bemærke, at det selvfølgelig er synd for Fremskridtspartiet, at man har taget Fremskridtspartiets sætning stort set uændret.

Det andet spørgsmål vedrører ønsket om, at Dansk Flygtningehjælps varetøret skal fjernes i åbenbart grundløse sager, for det er mit klare indtryk, at den varetøret blev indført af den borgerlige regering, som på det tidspunkt netop ønskede at give flygtninge en eller anden form for retssikkerhed, men jeg kan nu forstå, at de retssikkerhedsovervejelser, som den borgerlige regering dengang stod for, ikke er retssikkerhedsovervejelser, som Venstre og De Konservative i dag mener skal fastholdes.

Men der skal ikke herske tvivl om, at SF ikke støtter forslaget.

Henrik Svane (RV):

Jeg vil indledningsvis sige, at Det Radikale Venstres mål er et samfund, hvor mennesker kan leve værdigt sammen. Og en af forudsætningerne for, at de kan eksistere sammen, er, at man er opmærksom på princippet om, at vi alle er lige for loven.

Det danske samfund er og bør være et åbent samfund i konstant udvikling, hvor der skal være plads til, at forskellige kulturer kan leve og udfolde sig sammen i gensidig respekt. Og det danske samfund er en del af verdenssamfundet, som jo er fælles om ansvaret for bl.a. menneskerettighederne.

Forslagsstillerne nævner, at beslutningsforslaget demonstrerer indenrigsministerens forømmelser og undladelse af at føre en mere

stringent udlændingepolitik, men har Venstre og Det Konservative Folkeparti ikke bemærket, at en række af de forslag, der fremsættes i beslutningsforslaget, allerede er gennemført eller er ved at blive det?

F.eks. giver lovforslag nr. L 190 om ændring af udlændingeloven, som er fremsat af indenrigsministeren, på en lang række punkter forbedrede muligheder for at optage og anvende fingeraftryk. Og samme lovforslag indeholder også regler om at motivere asylansøgere til at medvirke til sagens oplysning.

Endvidere har justitsministeren den 26. marts i år fremsat et ændringsforslag til lovforslag nr. L 98 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og våbenloven, hvorefter politiet kan foretage indgreb i meddelelshemmeligheden som led i efterforskningen af sager om menneskesmugling. Og Rigspolitiet har taget initiativer med henblik på at styrke indsatsen imod organiseret illegal indvandring og menneskesmugling.

Jeg fristes næsten til at sige: Min sjæl, hvad vil du mere?

Jo, gamle hæderkronede demokratiske partier som Venstre og De Konservative vil ifølge forslagens punkt 4 som noget mere have udsendt identificerede udlændinge. Ja, naturligvis, men vil man også fortælle regeringen og Folketinget, hvor de skal sendes hen? Vil man fortælle, hvilke lande, der kunne tænkes at modtage de personer, om hvem det ikke kan dokumenteres, at de har nogen som helst form for tilknytning til det pågældende land?

Jeg forstår heller ikke forslagens punkt 6 om, at afslag på asyl medfører omgående udsendelse. Dette gælder jo allerede.

Også her er der i lovforslag nr. L 190 taget initiativ til en bedre sikring af udsendelse med forslaget om, at asylansøgere, der ikke medvirker til udsendelsen, kan risikere, at deres fingeraftryk udleveres til deres hjemlands ambassade med henblik på udstedelse af pas eller anden rejselegitimation til brug ved udsendelsen.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget nævnes det, at Unionstraktaten skabte nye muligheder for at udvikle samordnede løsninger bl.a. på flygtninge- og indvandrerområdet. Hertil må blot siges, at dette område hører under den tredje søjle. Reglerne under denne søjle er endnu ikke fuldt udviklede, idet man i EU endnu ikke er blevet enige om anvendelsen af de nye traktatbestemmelser. Men dette betyder ikke, at vi i Danmark blot skal gribe til midler, som udelukkende er nationale, fordi man